

[Alsing Andersen.]

der maa bevares? Ja, der var ikke meget af den. Da var Parolen tværtimod, at Roret skulde lægges haardt om, at en helt ny Politik skulde føres, udpræget i Modsætning til den Politik, som havde været ført af de to tidligere Regeringspartier. Da var man ikke øm over Kontinuiteten; nej, da skulde der ske en virkelig radikal Forandring i det politiske Arbejde. Saaledes er det altsaa, naar Venstre og de Konservative hidtil har faaet Magten efter en demokratisk Periode; saa var der ikke Tale om Kontinuitet, saa skulde der tværtimod lægges haardt om paa en anden Bov.

Men naar de demokratiske Partier efter en saadan reaktionær Periode kommer til Magten, saa begynder man at blive saa øm over Kontinuiteten, saa gælder det om, at der endelig ikke maa ske alt for store Forandringer i det, som de to Partier har kunnet gennemføre ved Hjælp af deres Flertal i Folketinget og i Landstinget. Saaledes er de faktiske Forhold, og derfor maa jeg sige, at denne Tale fra de to Partiers Side om Kontinuiteten — hvor meget der end kan være rigtigt i den, naar man diskuterer det principielt —, den giver jeg ikke meget for, naar vi ser paa de faktiske Forhold og ser paa den praktiske Politik, som de to Partier selv har ført.

Og hvad Mindretallenes Beskyttelse angaar, har baade den højtærede Statsminister og jeg ved tidligere Lejligheder udtalt vor Forstaaelse for disse Betragtninger, men jeg maa straks tilføje, at en saadan Forstaaelse for Mindretallenes Ret i det politiske Arbejde har vi ikke lært af de to nuværende Oppositionspartier, af de to Landstingspartier. De har aldrig givet os noget Kursus i Beskyttelse af Mindretallene, dengang de to nuværende Regeringspartier var Mindretal her i Folketinget. Hvorledes er det for Resten omkring i Sogneraadene, hvor kompakte Venstre-majoriteter eller Venstre- og konservative Majoriteter regerer i Øjeblikket? Er det de to Partiers Mening, at ville gennemføre en Mindretalsbeskyttelse for den ene Socialdemokrat eller den ene Radikale, eller hvem det nu maatte være, der sidder over for et kompakt Venstreflertal eller et konservativt Flertal eller et Flertal af Venstre og Konservative tilsammen? Det har vi aldrig hørt noget om. Det kunde være haardt tiltrængt mange Gange, naar man ser, hvorledes Venstresogneraadene misbruger deres Magt over for Mindretallene og over for Arbejdere og andre Smaakaarsfolk i Kommunerne, baade hvad Lønninger

og hvad sociale Ydelser angaar, hvad deres Livsvilkaar i det hele angaar. Men det har aldrig ført til, at man fra Venstre og konservativ Side har talt bevæget om, at det gjaldt om at indføre en Mindretalsbeskyttelse paa disse Omraader.

Der var heller ikke megen Mindretalsbeskyttelse herinde i Aarene 1920—24 eller 1926—29. Da udnyttede de to Partier deres Magt fuldt ud; da gjaldt det om at faa afgivet Betænkning og faa Sagen gennemført i en Fart: der var ingen Tid at spille; man skulde jo have ryddet op efter de tidligere Systemer; der var ikke Raad til at tage Hensyn til Mindretallet; de to Partier havde Magten dengang, og de brugte Magten. Naa, det kan vi jo godt lade ligge, men det er i alt Fald værd at minde de to Partier om det, naar de nu pludselig, da de øjner Faren for at miste Magten ogsaa i Landstinget, begynder at tale saa rørstrømsk om Beskyttelse for Mindretallene. Det er en ganske ny Interesse og en symptomatisk Interesse, de to Partier her lægger for Dagen for denne Side af Sagen.

Men det er da interessant at lægge Mærke til, at de to Partier ikke har stillet noget Forslag om, hvorledes dette skulde gennemføres. De har intet Ændringsforslag stillet i saa Henseende. Jeg ser vel, at Partiet Venstres Repræsentanter i Betænkningen har givet nogle Antydninger, vel sagtens af, hvad man selv kunde tænke sig, idet man anfører, hvorledes man har det i andre Lande, hvor der findes en eller anden Form for et Etkammersystem. I det store og hele gaar det ud paa, at ved vigtigere Lovforslag skal der kræves $\frac{2}{3}$ Majoritet til, at Lovforslaget kan gennemføres med det samme, saaledes at hvis der ikke opnaas denne $\frac{2}{3}$ Majoritet, skal hele Sagen udskydes, til der har været Valg, eller den overhovedet er forkastet. Jeg maa tilstaa, at noget særligt Indtryk gør det ikke paa mig eller mit Parti, hvilke Bestemmelser i reaktionær Retning Venstres og Det konservative Partis Meningsfæller i andre Lande har faaet indført i saadanne Landes Forfatninger. Jeg tror, man maa indrømme, at det ikke kan gøre noget særligt Indtryk paa os.

Men hvad vil det nu betyde f. Eks. her i Landet, hvis man gennemførte en saadan Bestemmelse om $\frac{2}{3}$ Majoritet, som Venstre henviser til? Ja, hvis man afskaffede Landstinget og i Stedet for gennemførte denne Bestemmelse, vilde det betyde, at man ganske vist formelt afskaffede Landstinget og dets Magt over for Folke-